

Կարապետին տեսան Յիսուսի ընկր աստանօր
 կատարին,
 Այն՝ որ ասէ՛ ծառք պտղաբերք՝ միշտ խնամօք
 պահպանին.
 Այս քաջ խրատ տունալ մարդկան՝ զի պտղա-
 բերք լինիցին՝
 Սէր, զուժ, խնամ ըստ Աստուծոյ՝ առ միմեանս
 ունիցին:

Արդ՝ փրկարար այս մեծ խրատ՝ ի Բեզ գլխեալ տեսանի,
 Ո՛վ ազգասէր իշխանդ մեծ՝ պետ Լալայեանց մեծ տոհմի,
 Որ կարապետ լինել ցանկաս՝ ՚ի զբական հանդիսի,
 Ի խրախուսել զբանասէրս՝ ազգին լինել պիտանի:

Բողէք եւ ժամք կենաց Բոյին՝ քարոզ, խրատ են ազգին,
 Զի տեսանել ՚ի Բեզ կարեն՝ սէր առ Աստուած սրտազին,
 Այլ եւ հաւատ գործովք փայլեալ՝ սէր առ ընկերն կաթոզին,
 Որք աստիճանք են այն սանդղոյն՝ որ զմեզ հանեն ի յերկին:

Արդա՛րեւ քաջ՝ ընտրեցիք գործ՝ անմահ պահել զՁեր անուն,
 Ո՛վ նահապետդ Լալայեանց՝ փայլեալ գործովք մեծանուն
 Ո՛չ ոսկեփայլ շքեղ արծան՝ ո՛չ փառաւոր ներքողեան,
 Այլ ցանկացայք Ձեր գործոց ծառ՝ զբով պատմել յաւիտեան: